
Spis treści

Wstęp	7
1. Wprowadzenie do fenomenologii zarządzania – osobliwości nauk społecznych	11
1.1. W kierunku „trzeciej kultury”	11
1.2. Pytanie o stan zarządzania w Polsce	16
1.3. Fenomenologia jako metametoda	20
1.4. Fenomenologia zarządzania – zagadnienia podstawowe	26
1.5. Fenomenologia zarządzania jako heurystyka	32
2. Fenomenologia poznania – „powrót do rzeczy samej”	36
2.1. Edmunda Husserla fenomenologia transcendentalsa	36
2.2. Kluczowe pojęcia fenomenologii transcendentalsa	44
2.3. Fenomenologia jestestwa (<i>Dasein</i>) Martina Heideggera	50
2.4. Od zwrotu hermeneutycznego do przewrotu dekonstrukcyjnego	54
2.4.1. Zwrot hermeneutyczny	54
2.4.2. Fenomenologia dialektyczna – zwrot krytyczny	57
2.4.3. Przewrót dekonstrukcyjny	60
2.5. Fenomenologia – opisowa i interpretująca	65

3. Fenomenologia przywództwa – „być kimś – czynić coś”	70
3.1. Protest personalistyczny przeciwko uprzedmiotowieniu człowieka	70
3.2. Fenomenologia Romana Ingardena jako reintegracja „człowieka rozdrobnionego”	75
3.3. Fenomenologia „moralnego wzlotu” Maxa Schelera	77
3.4. Edyty Stein fenomenologia wczucia jako podstawa przywództwa	80
3.5. Przywództwo w soczewce fenomenologicznej	85
3.5.1. To, co ontologiczne – przywództwo personalistyczne	85
3.5.2. To, co ontyczne – <i>servant leadership</i> i <i>servant leader</i>	92
3.5.3. Upęłnomocnianie jako proces komunikowania	97
3.6. To, co ekoempatyczne – fenomenologia życia	103
4. Fenomenologia uczenia-się – „teraz mogę rozkwitać”	108
4.1. Uczenie-się w ujęciu Carla Rogersa i Carla Moustakasa	108
4.2. Uczenie-się w soczewce fenomenologicznej – formuła „3i”	113
4.2.1. Interpretacje – reformy technokratyczne w Semco	115
4.2.2. Inspiracje – rozmrażanie technokracji	116
4.2.3. Iluminacja – budowanie wspólnoty	117
4.2.4. Autobiografia Semlera – „moralny wzlot”	120
4.3. Uczenie-się – cielesność-milczenie-dyskurs	122
Zakończenie	127
Aneks	131
Bibliografia	143